

ли и диаграми и се рисуват характерни черти. С помощта на определителя „Флора на България“ се определят няколко растения.

РАЗР. CYPERALES, СЕМ. ОСТРИЦОВИ (CYPERACEAE)

Към сем. Острицови се отнасят тревисти растения с триръбести стъбла без възли и междувъзлия. Листата, линейни със сраснало влагалище без езиче, са разположени в три реда. Цветовете – двуполови и еднополови, са събрани в класчета, които се групират в класове, метлици и др.

Извършва се сравнителен морфологичен анализ на видове от няколко широко разпространени рода (фиг. 137).

При пушицата (*Eriophorum* sp.) цветовете са двуполови, разположени в пазвите на спирално наредени покривни люспи. Околоцветните власинки са многобройни, силно удължени при плода и значително по-дълги от него. Тичинките и близалцата са по три. Цветовете са събрани в съцветие клас. Стъблата са триръбести.

Цветовете на киселата трева (*Cyperus* sp.) са двуполови, без околоцветни четинки. Те са групирани в многоцветни класчета и образуват съцветия сеник или главичка. Стъблата са триръбести.

При горския камъш (*Scirpus sylvaticus* L.) цветовете са двуполови. Околоцветните власинки са шест. Тичинките са три, а стъбчето е с три близалца. Покривните люспи са целокрайни, на върха връзани и с осилче. Цветовете са събрани в групи (класчета). Стъблата са триръбести.

Цветовете на горската острица (*Carex sylvatica* Huds.) са еднополови, еднородни. Те са разположени под кожата покривна люспа. Мъжките са с по три тичинки. Женските цветове се състоят от един плодник. Цветовете са групирани в класчета, като на върха на съцветието е разположено мъжкото класче, а под него няколко женски. Стъблата са тристенни.

РАЗР. POALES, СЕМ. ЖИТНИ (POACEAE, GRAMINAE)

Многогодишни, двугодишни, по-рядко едногодишни тревисти растения, а някои тропични представители са храсти и дървета. Корените са тънки, нишковидни, адвентивни. Стъблото е начленено на възли и междувъзлия, като възлите са плътни, а междувъзлията са кухи цилиндрични и в основата им има интеркаларна меристема. Разклоняването става само в най-долните възли и се нарича братене. Понякога стъблата